

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2721/06
26.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Нови Сад број 433-342/2006 од 28.03.2006. године, у предмету принудне наплате пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 26.03.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим по жалби тужиоца, поништено је решење Министарства финансија, Пореске управе - Филијале Инђија број 433-1488/5-21-4 од 08.02.2006. године, и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Поништеним решењем наложено је Општинском суду у Инђији да изврши упис - укњижбу хипотеке у корист Републике Србије као пореског повериоца, под даном, часом и минутом пријема тог решења на непокретности пореског обвезника АА, овде тужиоца, која је уписана као својина пореског обвезника 1/2 дела А II листу у земљишну књигу Општинског суда у Инђији у ЗКУЛ бр. аа КО ГГ и то: приземна стамбена зграда, власништво обвезника у 1/2 дела, изграђене на парцели 21/3, површине 55 м², ради обезбеђења наплате доспелог пореза у поступку принудне наплате у износу од 1.323.638,89 динара чија је наплата покренута извршним решењем Министарства финансија, Пореска управа, Филијала Инђија, бр. 433-1488/2005-21-02 од 07.02.2006. године.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа којим је по његовој жалби поништено решење првостепеног органа од 08.02.2006. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, а са разлога што при повраћају предмета није наређено првостепеном органу да цео поступак врати у првобитно стање, односно да изврши искњижење са непокретности, која је уписана као његова својина, ради обезбеђења наплате доспелог пореза у поступку принудне наплате у износу наведеном у диспозитиву тог решења, а чија наплата је покренута неправоснажним решењем Пореске управе Филијале Инђија од 07.02.2006. године. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је изјашњавајући се на наводе тужбе у свом одговору остао у свему код разлога из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из оспореног решења, образложења тог решења, се види да је тужени орган након разматрања жалбе изјављене на првостепено решење од стране жалиоца, овде тужиоца, утврдио да решење треба поништити због повреде правила поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Ово стога што је из списка предмета евидентно да је првостепени орган својим решењем број 433-1488/2005-21-4 од 08.02.2006. године, жалиоцу, овде тужиоцу, одредио принудну наплату пореске обавезе решењем из непокретности, по основу пореске обавезе доспеле за плаћање која није плаћена у законском року, а по основу пореза на доходак грађана, доприноса, пореза на услуге и пореза на имовину, припадајуће камате као и 5%, посебне једнократне таксе за принудну наплату у износима наведеним у диспозитиву, а у укупном износу од 1.323.638,89, јер није извршио уплату доспелих обавеза у року од 5 дана од дана уручења Опомене од 28.10.2005. године. Међутим у списима предмета нема доказа шта је првостепени орган учинио са датим примедбама у жалби коју је тужилац изјавио на опомену а којима је оспорена висина дуга по примљеној опомени, због чега је тужени орган у смислу члана 71. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији поништио решење првостепеног органа од 08.02.2006. године и вратио исте на поновни поступак у којем ће првостепени орган у поступку канцеларијске контроле, уз обавезно учешће жалиоца, усагласити дуговања пореског обвезника и након тако утврђеног чињеничног стања донети одговарајућа нова решења.

Имајући у виду напред наведено суд налази да тужба није основана, јер је оспореним решењем туженог органа поништено првостепено решење Пореске управе Филијале Инђија од 08.02.2006. године а

органа потпуно првостепено решење пореске управе, филијале тужила од 08.02.2006. године, а предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, са налогом да у поновном поступку, уз обавезно учешће тужиоца, правилно утврди чињенично стање, па ће стога тужилац у том поступку имати могућност да изнесе наводе које истиче у тужби, као и да се изјасни о свим околностима и чињеницама које могу бити од утицаја код доношења новог решења од стране управног органа и своја права по којима је одлучивано решењем првостепеног органа од 08.02.2006. године штити жалбом, па и у управном спору ако до њега дође.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), одбио тужбу као неосновну.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 26.03.2008. године, У. 2721/06

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС